

Det, der så er enighed om, er, at denne nødvendige undtagelse selvfølgelig skal udformes på den mindst konkurrenceforvridende måde. Det vil være absurd andet. Det vil være mærkeligt, hvis vi i bemærkningerne havde understreget, at vi skulle benytte den mest konkurrenceforvridende måde at tilrettelægge arbejdet på.

Det vil imidlertid – i dette land, hvor det kommunale selvstyre værdsættes så højt – være kommunalbestyrelsen selv, der bestemmer, hvorledes håndteringen af affaldsopgaven skal løses. Det vil være op til kommunen at bestemme, om der skal foretages licitation, og det vil være op til kommunen at bestemme, om det er en opgave, som man selv løser. Det siger sig selv.

Når kommunalbestyrelsen har afvejet alle disse hensyn, så ser man altså på, hvilken løsning der er mulig, og kommunalbestyrelsen vælger herefter selvfølgelig den mindst konkurrencebegrænsende løsning. Det siger sig selv.

Man er i den samme sag inde på en række, skal vi sige aftaler, vi har indgået, og som der er bred enighed om. Jeg kan bekræfte, at regeringen er indstillet på at udstede en gruppefritagelse for kædesamarbejde i detailhandelen. Arbejdet med gruppefritagelsen for kædesamarbejde og de øvrige gruppefritagelser vil blive påbegyndt så hurtigt som overhovedet muligt, sådan at virksomhederne i god tid kender deres retsstilling.

Ligeledes om de bindende videresalgspriser på bøger, blade og magasiner, hvor der er opnået enighed om at fortsætte under de gældende regler. Der ser således ud til at kunne være et meget bredt flertal bag principperne om konkurrenceloven. Det er jeg godt tilfreds med.

Jeg kan godt forstå, at hr. Frank Aaen og hr. Kjeld Rahbæk Møller gerne vil have gennemført fusionskontrol. Det har imidlertid været vigtigt for regeringen at satse på så bredt et flertal som overhovedet muligt for vedtagelse af konkurrenceloven, og det er meget vigtigt for mig at understrege, at konkurrencelovens bestemmelser om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, forbud mod dominerende stilling, er substansen i enhver konkurrencelovgivning.

Man kan sige, at fusionskontrol er en eller anden form for det, man kan kalde en forstopper, hvis man skal bruge lidt fodboldsprog. Det er ikke substansen i en konkurrencelovgivning. Substansen er forbud mod dominerende stilling, forbud mod bindende videresalgsaftaler, der begrænser konkurrencen.

Man kan selvfølgelig vælge at indføre en fusionskontrol. Vi har valgt ikke at gøre det, fordi vi har ment, at der ikke var behov for det. Der har ikke været grund til at pålægge en masse virksomheder en ekstra administrativ byrde, og der har ikke været konkrete eksempler på, at den gældende konkurrencelovgivning ikke har været tilfredsstillende i så henseende. Og slet ikke den konkurrencelovgivning, som vi nu får vedtaget.

Den konkurrencelovgivning, vi nu får vedtaget, vil i de vigtigste bestemmelser, der er parallelle med de bestemmelser, der i øvrigt er gældende i EU-konkurrenceretten, være tilstrækkelige til at forhindre, om jeg så må sige, at de store tryner de små; være tilstrækkelige til at sikre en effektiv konkurrence.

Derfor er vi glade for, at det ser ud til, at der nu kan samles et så bredt flertal, som det ser ud til efter bemærkningerne at dømme her under forslagens andenbehandling i Folketingssalen, og jeg ser frem til, at vi nu får afsluttet det sidste samråd og forhåbentlig kan samle et meget bredt flertal ved endelig vedtagelse af forslaget ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi har altså en minister, der har udtalt sig offentligt for fusionskontrollen. Vi har to regeringspartier, som hver for sig er for fusionskontrol, og det eneste argument, der anvendes for ikke at sikre det gennemført, er hensynet til at få det bredest mulige flertal her i Folketingssalen. Og så har vi altså – må vi jo forstå – den situation, at V og K har sagt, at hvis fusionskontrollen ikke holdes ude, kan de ikke stemme for den samlede konkurrencelov.

Og så er vi altså i den meget barokke situation, at to partier, som ikke evner at argumentere for deres synspunkt, men kun kan svinge sig op til at sige, at det synes man ikke, der er behov for, i virkeligheden på den måde sikrer en lovgivning, der i den grad er i modstrid med, hvad man i resten af Europa synes der er brug for. Jeg synes ærlig talt, at det er en useriøs måde at arbejde på.

Hermed sluttede forhandlingen.